T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 1022
KARAR NO : 2014 / 1082
KARAR TR : 29.12.2014

ÖZET: ÖZET: 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu uyarınca emekli olan davacı tarafından, İstanbul Ataşehir Belediye Başkanyardımcısı olarak görev yapması nedeniyle, 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesine göre Emekli Sandığı ile ilişkilendirmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin davalı idarenin işleminin iptali istemiyle açılan davanın, ADLİYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : İ.Y.
Vekili :Av. Ş.Ö.C.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av. T.D. (İdari Yargıda)
Av. S.A. (Adli Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; Sosyal Sigortalar Kurumu'ndan emekli olan davacının halen İstanbul Ataşehir Belediyesi'nde Başkan Yardımcısı olarak görev yaptığını; kurumu aracılığıyla, yasanın tanımış olduğu hak çerçevesinde 5393 Sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesine göre Emekli Sandığı ile ilişkilendirilmesini talep ettiğini;Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından gönderilen 07.08.2009 tarih ve B.07.01.EMS.0.11.08/53.838.052 sayılı yazısı ile "5393 sayılı Belediye Yasası'nda herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan emekli aylığı almakta iken, Belediye Başkan Yardımcılığına seçilenlerin Emekli Sandığı ile ilişkilendirileceğine ilişkin herhangi bir hüküm bulunmadığından" talebinin reddedildiğini; red işleminin açıkça kanuna aykırı olduğunu belirterek, işlemin iptali istemiyle idari yargıda dava açmıştır.

ANKARA 3. İDARE MAHKEMESİ: 28.12.2010 gün ve E:2009/1501 K:2010/1900 sayılı kararında "… 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 26. maddesinin 3. fıkrasında, "Davacının gösterdiği adreste tebligat yapılamaması halinde yeni adresinin bildirilmesine kendiliğinden hükümsüz kalır. Dosyanın işlemden kaldırıldığı tarihten başlayarak bir yıl içinde yeni adres bildirilmemek suretiyle yeniden işleme konulması istenmediği takdirde, davanın açılmamış sayılmasına karar verilir." hükmü yer aldığından, Mahkememizin 17.12.2009 tarihli kararı ile dosyanın işlemden kaldırılmasına karar verilmiş olup, davacı tarafından bir yıl içinde yeni adres bildirerek dosyanın yeniden işleme konulmasının istenmediği anlaşıldığından…"şeklindeki gerekçe ile davanın açılmamış sayılmasına karar vermiştir.

Karar davacı tarafından temyiz edilmiştir.

DANIŞTAY ONBİRİNCİ DAİRE:08.02.2012 gün ve E:2011/3019, K:2012/597 sayılı kararında özetle; "…2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 26. maddesinin 3. fıkrasında; davacının gösterdiği adreste tebligat yapılamaması halinde, yeni adresin bildirilmesine kadar dava dosyasının işlemden kaldırılacağı ve varsa yürütmenin durdurulması kararının kendiliğinden hükümsüz kalacağı, dosyanın işlemden kaldırıldığı tarihten başlayarak bir yıl içinde yeni adres bildirilmek suretiyle yeniden işleme konulması istenmediği takdirde, davanın açılmamış sayılmasına karar verileceği kurala bağlanmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 60. maddesinde, Danıştay ile bölge idare, idare ve vergi mahkemelerine ait her türlü tebliğ işlerinin, Tebligat Kanunu hükümlerine göre yapılacağı, 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21. maddesinde, kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbiri gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memurunun tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir veya memurlarına imza mukabilinde teslim edeceği ve tesellüm edenin adresini ihtiva

eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirileceği, ihbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarihin, tebliğ tarihi sayılacağı, muhtar, ihtiyar heyeti azaları, zabıta amir ve memurlarının yukarıdaki fıkra uyarınca kendilerine teslim edilen evrakı kabule mecbur olduğu kuralına yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, davacının dava dilekçesinde belirttiği adresin "Ataşehir Belediye Başkanlığı Kayışdağ Cad. No:143 Küçükbakkalköy-Ataşehir/İSTANBUL" olduğu, posta ve harç tamamlama yazısının anılan adrese tebligata çıkarıldığı, tebligat alındısında "Gökhan Barış muhatabı tanımadığını beyan etti. Muhtarlık kayıtlarında kaydına rastlanmamıştır. Ata Petrol ."kaydının yer aldığı, İdare Mahkemesince 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 26. maddesinin 3. fıkrası uyarınca davacının gösterdiği adreste tebligat yapılamaması nedeniyle dosyanın işlemden kaldırılmasına karar verildiğinin ve davacı tarafından bir yıl içinde yeni adres bildirilerek dosyanın yeniden işleme konulmasının istenilmediğinin anlaşıldığı gerekçesiyle, davanın açılmamış sayılmasına karar verildiği, temyiz aşamasında yürütmenin durdurulması isteminin savunmadan sonra incelenmesi yolunda verilen Danıştay Onbirinci Dairesinin 6.5.2011 tarihli ve E: 2011/3019 sayılı kararının davacıya dava dilekçesinde belirtilen adreste tebliğ edildiği, dolayısıyla davacının adresini değiştirmediği ve davacıya yapılan ilk tebligatın usulsüz olduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda, Tebligat Kanunu'na uygun olarak yapılmayan ilk tebligat göz önünde bulundurularak İdare Mahkemesince davanın açılmamış sayılması yolunda verilen kararda usul hükümlerine uygunluk bulunmamaktadır…" şeklindeki gerekçe ile hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 3. İDARE MAHKEMESİ: 11.10.2012 gün ve E:2012/1063, K:2012/1439 sayılı kararında; "… Uyuşmazlığın davacının konumu ve statüsü gereği 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi kapsamında sigortalı kabul edilip edilmeyeceğine ilişkin bulunduğu anlaşılmakta olup, bu haliyle uyuşmazlık, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasından kaynaklandığından, 5510 sayılı Kanun'un 101. maddesi hükmü uyarınca iş mahkemelerince çözümleneceği açık olduğundan, iş bu davanın çözümü idari yargının görev alını dışında kalmaktadır…" şeklindeki gerekçe ile davanın 2577 sayılı Kanunun 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş ve verilen karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez aynı istemle adli yargıda dava açmıştır.

ANKARA 5. İŞ MAHKEMESİ: 22.03.2013 gün ve E:2013/83 K:2013/214 sayılı kararında "…5393 Sayılı Yasanın 49/8. maddesinde… bu şekilde görevlendirilen Meclis Üyeleri denilmek suretiyle statüleri konusunda herhangi bir düzenleme yapılmadığı, davacının süresi içerisinde kuruma başvurduğu, davalı kurum tarafından maddenin kapsamının daraltılamayacağı, Belediye Meclis üyeleri arasında görevlendirilen belediye başkan yardımcılarının taleplerine göre bir sosyal güvenlik kurumu ile ilişkilendirilebileceklerini, davacının bu hakkını 5510 Sayılı Yasanın 4/c maddesi kapsamında kullandığı, emekli maaşı aldıktan sonra tekrar çalışma olması halinde sosyal güvenlik destek primi talep edileceği ancak bu aşamada uyuşmazlık konusu olmadığı anlaşıldığından…" şeklindeki gerekçe ile davanın kabulüne karar vermiş ve verilen karar davalı vekilince temyiz edilmiştir.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ: 26.12.2013 gün ve E:2013/9331 K:2013/25626 sayılı kararında "…5510 sayılı Kanunun "Uyuşmazlıkların çözümü yeri" başlıklı 101. maddesinde, bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan durumlarda, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği açıklanmış, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun ise 114. maddesinde, yargı yolunun caiz olmaması durumu, dava koşulları arasında sıralandıktan sonra 115. maddesinde dava koşulu eksikliğini saptayan mahkemece davanın usulden reddine karar verileceği öngörülmüştür.

Yukarıda yasal düzenlemeler ışığında dava değerlendirildiğinde; taraflar arasındaki hukuki ilişki, çekişmenin niteliği ve dayandığı hukuki sebep dikkate alındığında, uyuşmazlığın çözümünde 5510 sayılı Kanunun uygulama yeri bulunmadığından adli yargı ve giderek, sınırlı yetki ile donatılmış iş mahkemeleri görevli olmayıp bu tür davalar idari yargının görev alanı içerisinde yer almaktadır.…" gerekçesi ile hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 5. İŞ MAHKEMESİ :08.04.2014 gün ve E:2014/94, K:2014/505 sayılı kararı ile bozma ilamına uyarak bozma ilamındaki gerekçelerle, uyuşmazlığın idari yargıda görülmesi gerektiğinden yargı yolunun caiz olmaması nedeni ile HMK 115. maddesi uyarınca davanın usulden reddine karar vermiş ve bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin, ortaya çıkan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmesi üzerine dosya Mahkememizi gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 29.12.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte olup, bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir.

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece, idari yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasın incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu uyarınca emekli olan davacı tarafından, İstanbul Ataşehir Belediye Başkan yardımcısı olarak görev yapması nedeniyle, 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesine göre Emekli Sandığı ile ilişkilendirmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin davalı idarenin işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır.

5510 sayılı Kanunun 101 inci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı retle sonuçlandırmıştır.

Bu bakımdan, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği

ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 29.09.2009 tarihinde yapılan yerel seçimlerde Ataşehir Belediyesi Başkanlığı Meclis Üyesi olarak seçildiği, 13.04.2009 tarihinde 5393 sayılı Yasa'nın 49. maddesine göre Belediye Başkan Yardımcısı olarak görevlendirildiği ve halen Ataşehir Belediye Başkan Yardımcısı olarak görev yaptığı; öncesinde 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu uyarınca emekli olan davacının, 25.05.2009 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumuna yaptığı başvuruda, 5393 sayılı Kanunun 49. maddesine göre Emekli Sandığı ile ilişkilendirilmesini talep ettiği; Sosyal Güvenlik Kurumu 07.08.2009 gün ve B.07.1.EMS.0.11.01.08/53.838.052 sayılı verdiği cevabında "5393 sayılı Belediye Kanununda herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan emekli aylığı almakta iken Belediye Başkan Yardımcılığına seçilenlerin kurumumuzla ilgilendirileceğine ilişkin bir hüküm bulunmadığından…" denilmek suretiyle davacının talebinin reddine karar verilmesi üzerine söz konusu işlemin iptali için dava açıldığı anlaşılmıştır.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun " Norm kadro ve personel istihdamı" başlıklı 49. maddesinin 7. fıkrasında "Norm kadrosunda belediye başkan yardımcısı bulunan belediyelerde norm kadro sayısına bağlı kalınmaksızın; belediye başkanı, zorunlu gördüğü takdirde, nüfusu 50.000'e kadar olan belediyelerde bir, nüfusu 50.001-200.000 arasında olan belediyelerde iki, nüfusu 200.001-500.000 arasında olan belediyelerde üç, nüfusu 500.000 ve fazla olan belediyelerde dört belediye meclis üyesini belediye başkan yardımcısı olarak görevlendirebilir. Bu şekilde görevlendirilen meclis üyelerine belediye başkanına verilen ödeneğin 2/3'ünü aşmamak üzere belediye meclisi tarafından belirlenecek aylık ödenek verilir ve taleplerine göre bir sosyal güvenlik kurumu ile ilişkilendirilir. Bu şekilde görevlendirme, memuriyete geçiş, sözleşmeli veya işçi statüsünde çalışma dâhil ilgililer açısından herhangi bir hak teşkil etmez ve belediye meclisinin görev süresini aşamaz. Sosyal güvenlik prim ve benzeri giderlerden kurum karşılıkları belediye bütçesinden karşılanır…"

Aynı Kanunun 85. maddesinin a bendinde "(8.6.1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu ile ilgili olup yerine işlenmiştir. " denilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 85. maddesindeki gönderme üzerine 08.06.1949 tarih 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun 12. maddesinin incelenmesinde: "Bu kanunla tanınan haklardan aşağıda (I) işaretli fıkrada yazılı yerlerde çalışanlardan, Türk uyruğunda olmak ve 18 yaşını bitirmiş bulunmak şartiyle, (II) işaretli fıkrada gösterilenler faydalanırlar. (3)

I – Daire, kurum ve ortaklıklar

…. ;

ç) Belediyeler;**.)**

n) (Ek: 1/3/19711377/1 md.; Değişik: 3/7/2005 5393/ 85 md.) Sosyal güvenlik kuruluşlarına tâbi görevlerde bulunmadan veya bu kuruluşlara tâbi olarak çalışmakta iken illerin daimi komisyon üyeliğine veya belediye başkanlığına seçilen ve atananlar ile Sandıktan veya diğer sosyal güvenlik kuruluşlarından emekli, yaşlılık veya malûllük aylığı almakta iken belediye başkanlığına seçilen ve atananlar, istekleri üzerine istek dilekçelerinin Sandık kayıtlarına geçtiği tarihi takip eden ay başından itibaren emekli kesenekleri kendilerince, karşılıkları kurumlarca ödenmek ve emekli aylıkları Sandıkla ilgilendirildikleri tarihten itibaren kesilmek suretiyle,…" şeklindeki düzenleme ile, kimlerin 5434 sayılı Kanunla tanınan haklardan yararlanacağı açıklanmış, 5510 sayılı Kanun'un 106. maddesinin 8. fıkrası ile 08.06.1949 tarihli 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 12 maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

5510 sayılı Kanunun "Sigortalı Sayılanlar" başlıklı 4/c maddesi "… Kamu idarelerinde;

1) Bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendine tabi olmayanlardan, kadro ve pozisyonlarda sürekli olarak çalışıp ilgili kanunlarında (a) bendi kapsamına girenler gibi sigortalı olması öngörülmemiş olanlar,

2) Bu maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerine tabi olmayanlardan, sözleşmeli olarak çalışıp ilgili kanunlarında (a) bendi kapsamına girenler gibi sigortalı olması öngörülmemiş olanlar ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesi uyarınca açıktan vekil atananlar, sigortalı sayılırlar.

Birinci fıkranın (c) bendi gereği sigortalı sayılanlara ilişkin hükümler;

a) Kuruluş ve personel kanunları veya diğer kanunlar gereğince seçimle veya atama yoluyla kamu idarelerinde göreve gelenlerden; bu görevleri sebebiyle kendilerine ilgili kanunlarında Devlet memurları gibi emeklilik hakkı tanınmış olanlardan hizmet akdi ile çalışmayanlar hakkında da uygulanır…"

Aynı Kanunun "Malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortasına ilişkin bazı geçiş hükümleri" başlıklı Geçici 1. maddesinde: "(Değişik: 17/4/2008-5754/68 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu ile 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olanlar, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu ve bu Kanunla mülga 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olanlar, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında, 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa tabi olanlar, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında kabul edilir.

17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, bu Kanunla mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı kanunlara göre bağlanan veya hak kazanan; aylık, gelir ve diğer ödenekler ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ödenmekte olan ek ödemenin verilmesine devam edilir. Bu gelir ve aylıkların durum değişikliği nedeniyle artırılması, azaltılması, kesilmesi veya yeniden bağlanmasında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı ve 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı kanunlara göre ödenmekte olan sosyal yardım zammı ile telafi edici ödeme tutarları, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ödenen tutarlar esas alınarak, ilgililerin gelir ve aylıklarına ilâve edilerek ödenir. Sosyal yardım zammının ilavesinde tamamı dağıtılacak şekilde, hak sahiplerinin gelir ve aylıklardaki hisseleri esas alınır.

Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerine göre sigortalı sayılanlara ve bunların hak sahiplerine bağlanmış olan aylık ve gelirler, 55 inci maddenin ikinci fıkrasına göre artırılır.

506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı kanunlar kapsamında geçen sigortalılık süresi fiili hizmet süresi ve prim ödeme gün sayısı, genel sağlık sigortasının uygulanmasında gerekli olan sigortalılık süresi ve prim ödeme gün sayılarında dikkate alınır." düzenlemeleri yer almaktadır.

Uyuşmazlık, davacının 5510 sayılı yasa yürürlüğe girmeden önce, Emekli Sandığı iştirakçisi olarak değil 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu uyarınca emekli olduktan sonra 5510 sayılı Yasa'nın yürürlükte olduğu tarihte Belediye Başkan Yardımcısı olarak görevli olması nedeniyle; 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesine göre 5510 sayılı Kanun'un 4/c maddesi kapsamında sigortalı kabul edilip edilemeyeceği noktasında toplanmaktadır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ve Anayasa Mahkemesi kararı birlikte değerlendirildiğinde, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olarak çalışıp emekli olduktan sonra Belediye Başkan Yardımcısı olarak görev yapan davacının, 5393 sayılı Kanun'un 49. maddesine göre Emekli Sandığı ile ilişkilendirilmesine ilişkin talebinin 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla 5510 sayılı Yasanın 101.maddesi uyarınca da ihtilafın adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli oluğundan, Ankara 5. İş Mahkemesi'nin 08.04.2014 gün ve E:2014/94 K:2014/505 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 5. İş Mahkemesi'nin 08.04.2014 gün ve E:2014/94 K:2014/505 sayılı, GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 29.12.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT